

NN31545.0551

J. HEESTER
4. 10. 1970
BIBLIOTHEEK
STARINGGEBOUW

NOTA 551^I

14 augustus 1970

Instituut voor Cultuurtechniek en Waterhuishouding

CONSUMPTIE EN SPAREN VAN BOEREN EN TUINDERS
IN HET RUILVERKAVELINGSGEBIED BROEKHUIZEN.
FUNCTIES VOOR EEN GROEIMODEL TER BEOORDELING
VAN CULTUURTECHNISCHE INVESTERINGEN.

A.M.Filius

Nota's van het Instituut zijn in principe interne communicatiemid-
delen, dus geen officiële publikaties.

Hun inhoud varieert sterk en kan zowel betrekking hebben op een
eenvoudige weergave van cijferreeksen, als op een concluderende
discussie van onderzoeksresultaten. In de meeste gevallen zullen
de conclusies echter van voorlopige aard zijn omdat het onderzoek
nog niet is afgesloten.

Bepaalde nota's komen niet voor verspreiding buiten het Instituut
in aanmerking.

0000 0672 7461

1707842
11 FEB. 1998

I N H O U D

	Blz.
1. INLEIDING	1
2. THEORETISCHE BENADERING VAN DE FUNCTIE	1
3. HET MATERIAAL	4
4. DEFINITIES	5
5. DE UITGEVOERDE BEREKENINGEN	5
6. ENKELE OPMERKINGEN OVER DE UITKOMSTEN VAN DE BEREKENINGEN	8
7. VERGELIJKING VAN DE UITKOMSTEN MET ANDER ONDERZOEK	9
8. CONCLUSIES MET BETREKKING TOT DE CALCULATIE IN HET GROEI-MODEL	9
LITERATUUR	10

TABLE

1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		
26		
27		
28		
29		
30		
31		
32		
33		
34		
35		
36		
37		
38		
39		
40		
41		
42		
43		
44		
45		
46		
47		
48		
49		
50		
51		
52		
53		
54		
55		
56		
57		
58		
59		
60		
61		
62		
63		
64		
65		
66		
67		
68		
69		
70		
71		
72		
73		
74		
75		
76		
77		
78		
79		
80		
81		
82		
83		
84		
85		
86		
87		
88		
89		
90		
91		
92		
93		
94		
95		
96		
97		
98		
99		
100		

1. INLEIDING

Voor de evaluatie van cultuurtechnische projecten met behulp van een regionaal groeimodel zoals dat is beschreven in LOCHT (1970) en nader is uitgewerkt door FILIUS (1970), is het nodig een spaarfunctie te ontwikkelen. Immers in het groeimodel wordt de hoogte van de investeringen op het individuele bedrijf onder andere afhankelijk gesteld van de besparingen die op dit bedrijf plaatsvonden.

Onder besparing wordt verstaan dat gedeelte van het inkomen dat niet wordt geconsumeerd. Indien dus consumptie en inkomen bekend zijn, kunnen de besparingen als restpost worden berekend. Omdat in de literatuur meer aanknopingspunten worden gevonden bij de consumptie, zal in het vervolg hiervan worden uitgegaan. Ook in de Nationale Rekeningen van het C.B.S. worden de besparingen als restpost berekend.

In het navolgende zullen de uitgevoerde berekeningen en de resultaten daarvan worden vastgelegd, en zal een motivering worden gegeven van de keuze van de functie die in het groeimodel - dat toegepast wordt in de nacalculatie Broekhuizen - zal worden gebruikt.

2. THEORETISCHE BENADERING VAN DE FUNCTIE

In het groeimodel wordt uitgegaan van het individuele bedrijf. De te ontwikkelen functie zal het dus mogelijk moeten maken de consumptie van een individueel bedrijf aan te geven.

In budgetstudies komt als belangrijke factor ter verklaring van de hoogte van de consumptie vooral naar voren het inkomen, maar ook leeftijd, aantal kinderen, opleiding, beroep, liquiditeitspositie, gewoonte en toekomstverwachting voor het inkomen. Met name in de theorie van het permanente inkomen speelt de ontwikkeling van het inkomen in de toekomst een rol. Toepassing van deze theorie is in het model echter niet mogelijk, omdat niet de verwachte inkomensstroom gegeven is, maar juist berekend dient te worden. Het gaat in dit model om een functie die tot een redelijke prognose voert, en niet zo zeer om een volledige verklaring van de consumptie als zodanig.

Aan de consumptie-functie voor het groeimodel kan de voorwaarde gesteld worden van:

- eenvoudigheid

- geschiktheid voor prognose op lange termijn

De eerste voorwaarde houdt in dat het aantal verklarende variabelen beperkt dient te blijven; immers van iedere aan het model nieuw toe te voegen variabele moet ook een prognose worden gemaakt, terwijl zeker bij toepassing op andere gebieden dan Broekhuizen de beschikbare gegevens per periode als het aantal perioden beperkingen aan het onderzoek zullen stellen.

Omdat een prognose gemaakt moet worden over ^{de consumptie op} een vrij lange termijn zal rekening moeten worden gehouden met hetgeen hierover uit ander onderzoek is gebleken.

Een functie die aan de gestelde voorwaarden voldoet is de volgende:

$$C_{ht} = C_h (1 + \alpha_0)^t + \alpha_1 Y_{ht} \quad (1)$$

waarin C_{ht} = consumptie van huishouding h in periode t

Y_{ht} = reële beschikbare inkomen van huishouding h in periode t

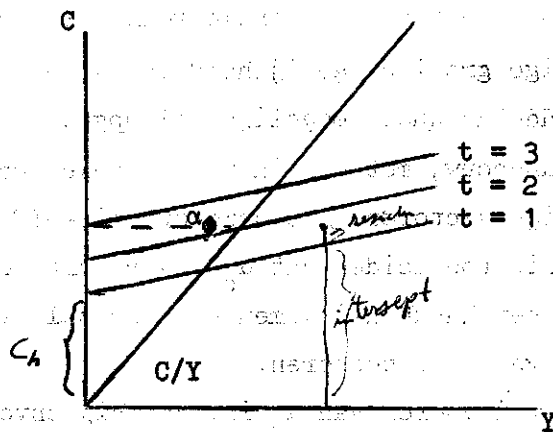
C_h = 'autonome consumptie' van huishouding h

α_1 = marginale consumptiequote

α_0 = groeivoet van 'autonome consumptie'

C_h kan men zich opgebouwd denken uit een component die geldt voor alle bedrijven in de streek en een component die de afwijking van het individuele gedrag ten opzichte van het gemiddelde consumptiegedrag in de regio weergeeft. De laatste component omvat dan alle andere factoren die voor het betreffende individu reden waren tot een grotere of kleinere consumptie dan gemiddeld in de streek, gegeven de andere verklarende variabele: het inkomen. Statistisch gezien is C_h de som van intercept en residu in een regressieberekening. In principe zijn deze residuen normaal verdeeld.

De grafische voorstelling van vergelijking 1 is als volgt:

Een $\alpha_0 = 0$ zou betekenen - gegeven $\alpha_1 < 1$ - dat bij een stijging van het inkomen de gemiddelde consumptie (C/Y) zou dalen. Uit verschillende onderzoeken (KUZNETS, 1942; GOLDSMITH, 1956) is gebleken dat op lange termijn de gemiddelde consumptiequote gelijk blijft. Bij een constant groeipercentage van het inkomen volgt dan dat de grootte van α_0 gelijk is aan deze groei van het inkomen (α_2). Immers gegeven (1) en $t = 0$ geldt:

$$C_{ht} = C_h + \alpha_1 Y_{ht} \quad (2)$$

en:

$$C_{ht+1} = C_h(1 + \alpha_0) + \alpha_1(1 + \alpha_2) Y_{ht} \quad (3)$$

en gelijkblijvende gemiddelde consumptiequote:

$$\frac{C_{ht}}{Y_{ht}} = \frac{C_{ht+1}}{Y_{ht+1}} \quad (4)$$

Uit (2), (3) en (4) volgt dan

$$\frac{C_h}{Y_{ht}} + \alpha_1 = \frac{C_h(1 + \alpha_0)}{(1 + \alpha_2) Y_{ht}} + \alpha_1 \quad (5)$$

en derhalve:

$$\alpha_0 = \alpha_2 \quad (6)$$

Indien een dergelijke functie voor een gehele volkshuishouding wordt berekend, zal bij evenwichtige groei de gelijkheid van α_0 en α_2 , en derhalve een constante gemiddelde quote mogelijk wel opgaan. In het model gaat het om de sector landbouw, met een in vele streken geringere inkomensgroei dan in de overige sectoren. Het demonstratie-effect *apparaten leren kennen en dus kopen.* (DUESENBERY, 1949) zal er hiertoe leiden dat α_0 hoger komt te liggen dan de gemiddelde groei van het landbouwinkomen en meer zal overeenkomen met de gemiddelde groei van alle sectoren.

Voor het groeimodel houdt het invoeren van α_0 in, dat bij onvoldoende groei van het inkomen van een boer op den duur een cumulatief proces van interen op vermogen kan inzetten. Zo'n bedrijf kan zich - indien de verdere mogelijkheden voor het bedrijf ook ongunstig zijn - op den duur niet handhaven; het is dus als een 'wijker' te beschouwen.

De term $C_h(1 + \alpha_0)^t$ in zijn geheel betekent dat zowel intercept als individuele afwijking in de tijd groter worden, doch dat de verdeling van de individuele afwijkingen gelijk blijft. Het alleen betrekken van α_0 op het intercept zou tot gevolg hebben dat de individuele afwijking in verhouding tot C_{ht} op den duur te verwaarlozen zou zijn.

Opgemerkt wordt voorts dat de in vergelijking 1 gegeven consumptiefunctie in reële bedragen luidt; dit impliceert dat 'geldillusie' niet in het model is opgenomen.

meer inkomsten, echter maken niet meer consumenten

3. HET MATERIAAL

Voor de nacalculatie van de ruilverkaveling Broekhuizen zijn fiscale boekhoudingen van praktisch alle boeren en tuinders (waaronder ook rozenkwekers) verzameld voor 1952 tot en met 1967, voor zover nog beschikbaar. Met name van de periode voor 1959 waren een aantal boekhoudingen reeds vernietigd of ontbrak een deugdelijke boekhouding geheel of gedeeltelijk.

Met dit materiaal is de functie op zijn bruikbaarheid getoetst en zijn de parameters geschat. Daarbij zijn boeren en tuinders als één categorie behandeld. Uitzetting in een puntenwolk gaf geen in het oog lopende verschillen te zien.

4. DEFINITIES

Zoveel mogelijk zijn dezelfde definities voor inkomen, consumptie en besparingen aangehouden als in het Spaaronderzoek 1960 van het C.B.S.

Uitzonderingen zijn:

- Y = reële beschikbare netto-inkomen (Beschikbare inkomen is het inkomen waarop de directe belastingen en sociale verzekeringspremie betaald aan de overheid in mindering zijn gebracht). Bij het C.B.S. wordt gewerkt met brutocijfers; de afschrijvingen konden in het C.B.S. onderzoek moeilijk worden vastgesteld.
- In het C.B.S. onderzoek zijn schenkingen $< f$ 1000,- als inkomensoverdrachten om niet beschouwd en schenkingen $> f$ 1000,- als kapitaaloverdrachten om niet. Aansluitend op een wettelijke regeling en vermoedelijk daaraan aangepast gebruik in Broekhuizen is in dit onderzoek deze grens op f 2000,- gesteld.
- In het eerder genoemde groeimodel speelt ook de produktiefunctie een belangrijke rol. In het produktiefunctie-onderzoek is, om weersinvloeden uit te schakelen met 3 jaarlijkse voortschrijdende gemiddelden gewerkt. Om hierbij aan te sluiten is in het spaaronderzoek ook met 3 jaarlijkse voortschrijdende gemiddelden gewerkt. Deze werkwijze heeft tevens het voordeel dat korte termijnveranderingen in inkomen minder invloed hebben. Mrs MACK (1948) heeft aangetoond dat dergelijke korte termijninvloeden de marginale curve vlakker kunnen doen verlopen omdat enerzijds de lagere inkomensklasse een groep omvat waarvan het inkomen plotseling tijdelijk is gedaald en desondanks hun hogere consumptie handhaven en anderzijds in de hogere inkomensklasse een groep aanwezig is waarvan het inkomen plotseling en tijdelijk is gestegen zonder aanpassing van de consumptie aan dit hogere inkomen.

5. DE UITGEVOERDE BEREKENINGEN

Omdat niet vaststond dat de marginale quote uit vergelijking 1 in de tijd constant is, werd voor elk jaar de volgende functie geschat:

$$C_t = C_0 + \alpha_1 Y_t \quad (7)$$

C_0 geeft de 'autonome consumptie' aan in het betreffende jaar. De resultaten zijn samengevat in bijlage I. Hoewel de standaardafwijking van α_1 niet erg groot is, kan deze coëfficiënt toch niet betrouwbaar geacht worden, de correlatiecoëfficiënt is immers met name in de laatste jaren erg laag.

Gezocht is naar een functie die een grotere verklaring geeft. Aansluiting is gezocht bij de door DAVIS (1952) aangevulde vergelijking van DUESENBERY (1949). DUESENBERY neemt als verklarende variabele onder andere het hoogste inkomen uit het verleden op; DAVIS veronderstelde een verbetering door dit hoogste inkomen te vervangen door de hoogste consumptie uit het verleden.

In Broekhuizen zou het mogelijk geweest zijn de hoogste consumptie uit het verleden te bepalen. Omdat de te ontwikkelen functie ook in calculaties voor andere gebieden toegepast moet worden, waar niet over lange tijdreeksen kan worden beschikt is de functie van DAVIS niet zonder meer overgenomen, maar wel is een consumptie uit het verleden ingebracht. Tevens zijn enkele correcties in het materiaal aangebracht (zie bijlage II).

Berekend is per jaar de functie:

$$C_t = C'_0 + \alpha_3 \frac{C_{t-1}}{Y_t} + \alpha_1 Y_t \quad (8)$$

In de factor $\frac{C_{t-1}}{Y_t}$ liggen een groot aantal factoren besloten die een verklaring geven van de afwijking van het individuele consumptiegedrag ten opzichte van het gemiddelde. Door toevoeging van deze factor wordt een aanzienlijk betere verklaring van C_t verkregen bij een relatief kleine standaardafwijking van α_1 (zie bijlage II). De intercorrelatie van $\frac{C_{t-1}}{Y_t}$ en Y_t varieert van - 0,43 tot - 0,57. De betrouwbaarheid van α_1 kan derhalve redelijk groot worden geacht.

Nadat (8) is gebruikt voor de schatting van de 'ware' α_1 kan door te stellen

$$C_0 = C'_0 + \alpha_3 \frac{C_{t-1}}{Y_t} \quad (9)$$

weer worden overgegaan op (7) te weten:

$$C_t = C_o + \alpha_1 Y_t \quad (7)$$

Voor het individuele bedrijf is dan vergelijking 2 te berekenen:

$$C_{ht} = C_h + \alpha_1 Y_{ht} \quad (2)$$

Om de in vergelijking 1 aangegeven trendfactor α_o te schatten is de volgende functie berekend:

$$C_t = C_o' + \alpha_3 \frac{C_{t-1}}{Y_t} + \alpha_1 Y_t + \alpha_o' t \quad (10)$$

Ter verduidelijking wordt opgemerkt dat deze functie niet per jaar is berekend, maar om α_o' te schatten juist over verschillende jaren tegelijk. Het exponentiële verband met t uit vergelijking 1 is omgezet in een lineair verband, hetgeen voor een korte waarnemingsperiode niet bezwaarlijk lijkt.

Vergelijking 10 is berekend voor de periode $t = 2$ tot en met 14 en $t = 5, 6, 7, 11, 12, 13$ en 14. De belangrijkste resultaten zijn hieronder vermeld (de getallen tussen haakjes geven de standaardafwijkingen van de coëfficiënten aan).

Periode	n	R	C_o'	α_3	α_1	α_o'
$t = 2$ t/m 14	529	0,815	- 2743 (386)	5056 (236)	0,557 (0,018)	59,4 (22,0)
$t = 5, 6, 7, 11, 12, 13, 14$	324	0,835	- 3421 (502)	5740 (296)	0,555 (0,022)	65,8 (29,0)

Wordt α_o' uitgedrukt in een percentage van de totale 'autonome consumptie' $(C_o' + \alpha_3 \frac{C_{t-1}}{Y_t} + \alpha_o' t)$ dan volgt voor de periode $t = 2$ tot en met 14 en $t = 5, 6, 7, 11, 12, 13$ en 14 respectievelijk een waarde voor α_o van 2,74 % en 3,23 %. Voor de prognose periode zal voor α_o 3 % worden aangehouden.

6. ENKELE OPMERKINGEN OVER DE UITKOMSTEN VAN DE BEREKENINGEN

Over het verloop van de marginale consumptiequote (α_1) (zie bijlage II) kan worden opgemerkt dat:

- de consumptiedrang in het begin van de vijftiger jaren onder de agrarische bevolking in Broekhuizen gering was en wel waarschijnlijk vooral omdat het gemiddelde inkomen van de agrarische bevolking aanzienlijk hoger was dan dat van de niet-agrarische bevolking. Door de beslotenheid van de dorpsgemeenschap was de opwaartse druk op de consumptie uit andere gebieden wellicht klein;
- tijdens de uitvoering van de ruilverkaveling (1960 - 1963) de marginale quote ten opzichte van de omringende jaren hoger was. Dit kan toegeschreven worden aan de boerderijverplaatsing en grotere verbouwingsactiviteiten waardoor de bestedingen in de sector woninginrichting toenamen;
- na de uitvoering van de ruilverkaveling wijkt deze quote weinig of niet af van die voor de ruilverkaveling.

Bovenstaande in aanmerking nemend lijkt de in vergelijking 1 voorgestelde marginale consumptiequote voor de prognose niet strijdig te zijn met hetgeen uit de berekeningen volgt.

De hoogte van de gemiddelde consumptiequote vertoont een golfbeweging (bijlage II). Perioden van sterke inkomensstijging geven een daling van de gemiddelde quote te zien, terwijl in perioden van dalend inkomen deze quote stijgt. Dit werd ook in Waarland gevonden (LOCHT en FILIUS, 1968). Een duidelijke trendmatige beweging kan niet uit de cijfers worden afgeleid.

Hetgeen onder 2 is opgemerkt over de trendmatige stijging van de autonome consumptie wordt bevestigd door de uitkomsten van het onderzoek. Uit de Inkomensverdeling 1950 en 1960 (C.B.S. 1966 en aanvullende gegevens) kan voor Broekhuizen voor de landbouw een reële inkomensstijging per belastingplichtige van ruim 2 % per jaar tussen 1950 en 1960 worden berekend; voor de overige sectoren was dit ca. 4,5 %.

De gevonden trendmatige stijging van de autonome consumptie van ca. 3 % kan op de aanwezigheid van de werking van het demonstratie effect duiden.

7. VERGELIJKING VAN DE UITKOMSTEN MET ANDER ONDERZOEK

Voor de gemiddelde consumptiequote kan een vergelijking gemaakt worden met berekeningen van DERKSEN (1967), onder andere gebaseerd op het Spaaronderzoek 1960 van het C.B.S. voor verschillende groepen gezinshuishoudingen in Nederland. Onderstaande cijferopstelling is uit deze studie overgenomen.

Groep	Besparingen in % van het inkomen
Loon- en salaristrekenden	13,6
Gepensioneerden	- 33,3
Overige niet-werkenden	- 3,0
Zelfstandigen enz.	23,0
Sector gezinshuishoudingen	14,6

De gemiddelde spaarquote (= 1 - gemiddelde consumptiequote) in Broekhuizen sluit goed aan bij die voor de zelfstandigen in Nederland, ondanks het feit dat het gemiddelde inkomen van zelfstandigen in Nederland in 1960 ongeveer 70 % hoger lager dan dit gemiddelde voor boeren in Broekhuizen.

Uit Amerikaanse onderzoekingen (KATONA, KLEIN, e.a., 1954) is gebleken dat ook de marginale spaarquote voor boeren lager ligt dan voor andere beroepsgroepen. Voor Nederland zijn geen vergelijkingscijfers voorhanden.

8. CONCLUSIES MET BETREKKING TOT DE CALCULATIE IN HET GROEI-MODEL

Indien ervan wordt uitgegaan dat de marginale consumptiequote in de tijd constant blijft, is het niet noodzakelijk ter bepaling van de consumptiefunctie voor het groeimodel gegevens te verzamelen van een vergelijkingsgebied. Volstaan kan worden met gegevens uit het gebied zelf over een periode van 5 jaar, gegevens over een langere periode zullen - volgens de ervaring opgedaan met de calculatie Broekhuizen - moeilijk te verkrijgen zijn. De schatting van de grootte van α_0 kan plaatsvinden aan de hand van regionale gegevens uit C.B.S. onderzoek. Wanneer de reeks waarnemingen korter dan 5 jaar wordt genomen daalt het rendement sterk. Bij berekening van 3 jaarlijkse voortschrijdende gemiddelden geeft 5 jaar 3 data voor het verdere onderzoek en zijn bij

berekening volgens vergelijking 8.2 marginale quoten te berekenen. Bij gegevens over een tijdvak van 4 jaar zou slechts 1 marginale quote beschikbaar komen.

Voor de prognose in Broekhuizen zal voor α_1 zowel voor met als zonder ruilverkaveling de waarde aangehouden worden berekend voor $t = 5, 6, 7, 11, 12, 13$ en 14 ($\alpha_1 = 0,555$) en voor α_0 een waarde van $0,03$. De 'autonome consumptie' voor de individuele huishouding C_h kan worden berekend uit

$$C_h = C_{ht} - 0,555 Y_{ht} \quad (11)$$

voor respectievelijk met en zonder ruilverkaveling in $t = 14$ en $t = 7$.

LITERATUUR

CENTRAAL BUREAU VOOR DE STATISTIEK, 1966. Inkomensverdeling 1960, Zeist.

_____ 1963. Spaaronderzoek 1960, deel I en II, Zeist.

DAVIS, T.E., 1952. The consumption function as a tool for prediction, Review of Economic Statistics.

DUESENBERY, J.S., 1949. Income, saving and the theory of consumer behavior, Harvard University Press.

DERKSEN, J.B.D., 1967. Verhoging van de nationale spaarquote, Pre-adviezen van de Vereniging voor de Staathuishoudkunde, 's-Gravenhage.

FILIUS, A.M., 1970. Uitwerking van een regionaal groeimodel ten behoeve van de beoordeling van cultuurtechnische projecten, concept nota I.C.W.

GOLDSMITH, R.W., 1955. A study of saving in the United States. Princ. Univers. Press.

KLEIN, L.R. e.a. 1954. Contributions of survey methods to economics, Columbia University Press,

KUZNETS, S., 1942. Use of national income in Peace and War. Nat. Bur. of Ec. Research.

LOCHT, L.J., 1970. Evaluation of rural reconstruction projects with the aid of a model of regional economic growth, English Universities Press (in druk).

_____ en A.M. FILIUS, 1968. Het effect van ruilverkaveling in een tuinbouwvaargebied, Nota I.C.W. 374.

MACK, R.P., 1948. The direction of change in income and the consumption function, Review of economics and statistics.

Uitkomsten van de regressieberekening volgens de vergelijking: $C_t = C_o + \alpha_1 Y_t$
 Inkomen en consumptie in constante prijzen; prijsniveau 1961

Jaar	t	n	\bar{C}_{ht}	\bar{Y}_{ht}	α_1	s_{α_1}	C_o	r
1952/1954	1	17	6278	8 841	0,265	0,129	3934	0,470
1953/1955	2	22	6671	8 422	0,297	0,121	4168	0,482
1954/1956	3	31	7007	8 138	0,386	0,102	3867	0,574
1955/1957	4	35	6879	7 983	0,360	0,091	4008	0,566
1956/1958	5	38	7215	8 681	0,368	0,091	4019	0,559
1957/1959	6	39	7300	9 334	0,427	0,087	3313	0,627
1958/1960	7	37	7714	10 158	0,479	0,081	2852	0,705
1959/1961	8	46	8003	10 270	0,519	0,064	2667	0,776
1960/1962	9	49	7889	9 562	0,539	0,070	2737	0,746
1961/1963	10	53	8053	9 101	0,528	0,084	3247	0,658
1962/1964	11	53	7957	9 109	0,470	0,088	3673	0,600
1963/1965	12	60	8061	10 443	0,363	0,101	4266	0,428
1964/1966	13	59	8293	10 841	0,323	0,110	4786	0,362
1965/1967	14	58	8705	10 512	0,310	0,102	5448	0,373

Bijlage II

Uitkomsten van de regressieberekening volgens de vergelijking: $C_t = C'_0 + \alpha_3 \frac{C_{t-1}}{Y_t} + \alpha_1 Y_t$

Inkomen en consumptie in constante prijzen; prijsniveau 1961

Jaar	t	n ¹⁾	\bar{C}_{ht}	\bar{Y}_{ht}	$\frac{C_{ht-1}}{Y_{ht}}$	α_1	s_{α_1}	α_3	s_{α_3}	C'_0	R	$\frac{\bar{C}_{ht}}{\bar{Y}_{ht}}$
1953/1955	2	17	6535	8 952	0,799	0,436	0,099	5368	1377	- 1654	0,794	0,730
1954/1956	3	22	6747	7 816	0,965	0,428	0,085	3752	981	- 221	0,769	0,863
1955/1957	4	33	6659	7 595	1,054	0,463	0,083	2574	709	430	0,714	0,876
1956/1958	5	37	6759	8 260	0,957	0,518	0,074	3554	714	- 922	0,772	0,818
1957/1959	6	39	6998	8 898	0,892	0,584	0,052	5338	618	- 2955	0,890	0,786
1958/1960	7	39	7319	9 638	0,805	0,568	0,052	5803	815	- 2826	0,883	0,759
1959/1961	8	38	7667	9 937	0,811	0,616	0,054	6341	1033	- 3604	0,890	0,772
1960/1962	9	46	7715	9 343	0,915	0,636	0,073	3566	950	- 1489	0,805	0,826
1961/1963	10	49	7779	9 147	0,906	0,673	0,065	6117	912	- 3919	0,839	0,850
1962/1964	11	48	7651	9 117	0,924	0,559	0,058	4598	744	- 1696	0,823	0,839
1963/1965	12	49	7594	10 209	0,781	0,593	0,054	7975	977	- 4690	0,863	0,744
1964/1966	13	57	7671	10 804	0,748	0,551	0,038	9650	659	- 5503	0,919	0,710
1965/1967	14	55	7887	10 658	0,786	0,575	0,053	7350	827	- 4014	0,848	0,740

1) Bedrijven waarop 2 huishoudingen voorkomen zijn gesplitst en enkele bedrijven met sterke toename van liquiditeit als gevolg van verkoopactiva zijn weggelaten